

en Domstol kan ventes altid at have. Dette vilde efter erfaringsmæssige Vidnesbyrd bedst kunne naaes, naar der aabnedes en Afgang til at paatalde Medvirken ved Afgjørelsen af Arbejdsgivere og Standsfæller. Heri vilde da ligge en Tilnærmelse til den tybeste Ordning, men med den væsentlige Forskjel, at der ikke vilde behøves en stor og besværlig, staaende Organisation, men kun en Afgang til efter det Mønster, som de retslige Ekjøn frembyde, i hvert enkelt Tilfælde at faae Spørgsmaalet afgjort ved Ekjønsmænd i et Antal og med en Sammensætning, hvorved Diemedet kunde ventes opnaaet. Forslag herom er stillet ved § 8 gennem Tilføielsen af et nyt Stykke, der ordner denne skjønmæssige Afgjørelse, jfr. fremdeles Forslag om en lignende Bestemmelse i § 10. Da ogsaa de Medlemmer af Udvalget, som vare stemte for en staaende Organisation af Arbejdsgivere og Arbejdere, kunde lade sig nøie hermed, frentrede de nævnte Forslag til §§ 3, 8, 10, 19, 23 og 24 som stillede af hele Udvalget. Det Mindretal, som ikke deltager i Forslaget om at betinge den legale Forsikring af Arbejderen er Medlem af en anerkjendt Sygekasse, stiller imidlertid særligt Forslag om, at den samme Afgjørelsesmaade, som foreslaas ved § 8, ogsaa gjøres anvendelig ved Spørgsmaalet, om den Forulykkede efter sin „økonomiske Stilling“ falder ind under Loven, se § 3. Efter Flertallets Forslag til § 3 bortfalder dette Spørgsmaal.

Hvad Udvalget iøvrigt har at bemærke om Lovforslagets Bestemmelser og de af os foreslaaede Ændringer, knytte vi til Omtalen af de enkelte Paragrafer.

Hvad angaar Lovforslagets første Afsnit, foreslaar Udvalgets Flertal (Dannekjold-Samsøe, Goos, Kayser, Reedtz-Thott, Raben, Schlegel og Lugen) med Hensyn til

§ 1 og § 2.

i Henshold til, hvad ovenr. er bemærket, at Ordene i 2den og 3dje Linie, naar han ikke efter § 8, 1ste Stykke i Loven om anerkjendte Sygekasser vilde være udelukket fra Optagelse

i en saadan Sygekasse,“ ombyttes med „naar han er Medlem af en anerkjendt Sygekasse“.

Et Mindretal (Schlegel) foreslaar, at Ordene i 1ste Linie: „her i Riget Forsjorgelsesberettiget“ udgaa.

Et Mindretal (Chr. Nielsen og Th. Nielsen), foreslaar:

a) at der efter Ordet „som“ i 1ste Linie indskydes Ordet „enten“ og efter „Virksomheder,“ i 2den Linie indskydes „eller som arbejder i Landbrugets Tjeneste“, samt

b) at der da i 2den Linie foretages den af Vedtagelsen af Forslaget under Lit. a. flydende Ændring, at der efter „2“ i 2den Linie tilføjes „under Nr. 2, 3, 4 og 5“. Om disse Mindretalsforslag henvises dels til, hvad ovenr. er bemærket, dels til den nedenfor følgende af dette Mindretal afgivne Erklæring.

Med Hensyn til Lovforslagets

§ 2 —

har det i Udvalget været taget under Overveielse, om det ikke lod sig gjøre at ordne de under Nr. 2—4 omhandlede Virksomheder efter deres Farlighed saaledes, at denne Ordning kunde lægges til Grund for den Inddeling af de paagjældende Virksomheder i Fareklasser, som ifølge Lovforslagets § 15 vil faae Indflydelse paa den dem paahvilende Bignings Størrelse. Man vilde da derved undgaa, at denne Inddeling, saaledes som Lovforslaget bestemmer, sker ved Indretningsministeren. Man har dog efter Undersøgelse af Sagen ikke troet at have tilstrækkeligt Grundlag for en Inddeling efter dette Hensyn og har derfor opgivet det. Heraf følger imidlertid, at den Opregning af Virksomheder, som foreligger i Lovforslagets §§ 2—4, kun har det Diemed at drage Grændsen for de Virksomheder, hørende til Industrien og andre nærmest i Klasse dermed staaende Erhverv, der falde ind under den tvungne Forsikring. Medens man nu fra dette Synspunkt egentlig ikke har havt nogen Realitetsindvending at gjøre mod Lovforslaget, har man dels ikke kunnet finde det naturligt, at disse Virksomheder split-